

Krabbamein og sjúkráhúsverkið

Tað er bara ein órokkiligur veruleiki, at vandalisman heldur áfram innan heilsuverkið, skrivir Johan Djurhuus, fyrrv. yvirlækni á Landssjúkrahúsinum.

Nú skilið er vorðið so syndarligt, so hjálparleysa tápuligt, at ein kann ógvast hvørja ferð hesir báðir (ja umberði úttalilsíð) abnormu persónar — læknastrjórin og sjúkráhusstjórin — úttala seg alment.

Eg fari fyrst at umrøða tað, sum stóð í Sosialinum t. 31/8-91, hvar greitt verður frá, at sjúklingar ganga fyrri veður og vind niðri í Keypmannahavn í vikur, áðrenn teir sleppa til viðgerðar fyrri sjúku, teir eru sendir niður fyrri at fáa viðgjørð á Ríkishospitalinum ella Radiumstationini.

Eisini fari eg «at gera vart við» at eg eri vælviðandi um, — og havi bæði í blóðum og til landsins myndugleikar gjørt vart við, at skilið hetta síðsta árið hevur verið nógv versnað fyrri illkynjaða

sjúklingar.

Men eg havi kannað nú, bæði á Klaksvíkar og Suðuroyarsjúkrahúsi, um tey kanna nakað til hesa ákæru, sum Sosialurin veit at bera fram frá læknastrjóra Pál Weihe, men so vorðin dømi kenna tey als ikki til.

Eg fari at sláa heilt fast, at eg sjálvur í tey umleið 18 árin, eg sjálvur sendi sjúklingar niður til viðgerðar «ikkí eina ta einastu ferð» havi verið úti fyrri at minir sjúklingar ikki eru slopnir framat, tí eg havi havt gott samstarv við Ríkishospitalið og Radiumstöðina, og var altíð avtalað tíð og pláss, áðrenn sjúklingar fóru avstað og varð hetta heilt greitt yvirhildið.

So hesa hópisleysu ákæru og hjálparleysu pástandir fari eg at gera P. Weihe og tíðindablaðið an-

svarlig fyrri, — og eg vági at siga, at teir frambara rong tíðindi, og sjúklinga vegna ógvuliga ótryggjandi, so eg fari at biðja um eina rættleiðing í blaðnum av hesum ósonnu tíðindum.

Nú sjúkráhúsverkið og sjúklingar eru so kroystir vegna sparing, gera Pál Weihe og sjúkráhúsmyndugleikarnir einaferð enn, og eg sigi einaferð enn, tann stóra brólara, at fáa fólk upp úr Danmark, serkønar á økinum, men hesir serkønu eru menn, sum eru bestiltir í forvegin.

Tá eg sigi eru bestiltir, so er tað tí, at lækna- og sjúkráhusstjórin fóru fyrst til Danmarkar at leita sær fram til nøkur fólk, sum teir skulu preorientera ella ávirka fyrst, og síðani skuldu hesi fólk koma til Føroya sum ser-

könir á økinum. Men sum lækni kann eg ikki víðurkenna, administratorar, sum sita á skrivstovum sjálvst á Ríkishospitalinum, eru serkønir á øllum økjum og tá slett ikki serkøn í sjúklingum og sjúkum, sum tað heila jú má til at snúgva seg um trods alt.

Og tá danin Heini Høj Hansen administrator framførir ifylgi Sosialin, at danir sjálvir kenna trupulleikarnar og dragast við tey smáu provinsjúkrahúsin, so er tað, sum orðini vóru hesum í munin — av hvørjum?

Pál Weihe, nú er tað einaferð so, at eg sjálvur eri vælkendur og havi starvast á fleiri donskum sjúkráhusum, bæði stórri og smærri, umframt á Radiumstationini, so eg fari at pástanda, at eg enn kenni nakað til donsk viðurskipti.

Somuleiðis kann eg her upplýsa bæði tær og øðrum, sum hava áhuga fyrri tí, at henda centralisering, sum tú ert fortalari fyrri og eindaleyst hevur roynt at lumpað ígjøgnum, er tað stik mótsatta av tí, sum verður gjørt í Danmark, teir hava nevniliga sloppið hasum tankanum fyrri árum síðani — tí tað er ongin góð loysn og slett ikki fyrri sjúklingin.

Umframt skal eg greiða frá, at grundað á at danir eru farnir burtur frá sentraliseringspolitikkinum

— so er nú bert ein yvirlækni eftir á bróstkrabbameinsdeildini á Radiumstationini — Ríkishospitalið, teir vóru tveir og annar fall fyrri aldursmarkinum 1/9-90, og har metti man ikki, at ráð vóru at seta ein nýggjan í hansara stað, sjálvst um har er meira enn nokk at gera, hóast tey smærri sjúkráhusini gera teirra part av viðgerð av krabbameinsjúklingum.

Viðvíkjandi Radiumstationini í Keypmannahavn, so kann ein ikki lata vera við at koma inn á tankan, at har er ein yvirlækni og fyrri nú fleiri árum síðani var man noyddur at prioritera.

Tað ljóðar hart, men satt, — er ein sjúklingur komin til 65–70 ár, er tað so, at ringt er at koma á Radiumstationina vegna plásstrot og arbeidssorku, — tí man má prioritera — børn og yngri fólk fyrst grundað av niðurskurði og hetta geldur eisini fyrri føroyingar.

Tá Sosialurin ifylgi Pál Weihe greiðir frá, at sjúklingar skulu samlast saman í hópar og 14 hvønn dag sendast til Keypmannahavn, má hetta sigast at vera ein stór afturgongd fyrri sjúklingin.

Var tá ikki betur (um hetta skal fremjast), at vit sum grønendingar finga eina deild á Ríkishospitalinum burturav til føroyingar, og á tann hátt fult

útnyttat tann pening, sum jú er jattaður føroyingum har uppá 24 mill. og so kanska hevði fingið hækkað hesa upphædd nakað væl meira.

So bleiv jú eisini betri pláss á Landssjúkrahúsinum til fleiri lækna, vaktberandi yvirlækna, skrivara og skrivstovu og kanska privatpraksis og tann «ovurstóra arbeidshyrðan» hjá tí einstaka so fór at minka, — tí greitt er, at um vit finga eina deild í Danmark og man helt «á fr.», sum gjørt hevur verið í summar, við at lukka deildirnar, so kundu teir 54 læknamir kanska stressað av við teimum sjúklingum, teir hava eftir, tá kommunulæknamir viðgæra 94% og Ríkishospitalið tók ein stórri part.

Eisini kann eg her upplýsa, at yvirlækni Henni Mouritzen, sum hevur bróstkrabbasjúklingar á Radiumstationini um hendur, hevði fegin viljað komið her upp og greitt frá sínum arbeiði, men hann var nokk ikki biðin um hetta, tí tað væl ikki passaði læknastrjóranum ella sjúkráhusstjóranum, hvussu hann helt at okkara skipan kundi verið, lættari var hjá teimum at tosa við administratiónina og fáa teir at ganga inn fyrri teirra ynskjum og tað bar væl til.

Johan Djurhuus

Frá høllini á Hálsi

Konsert við »THE DUBLINERS«
verður leygarkvøldið 21. sept. kl. 20.30.

Atgongumerki eru at fáa í Kunningarstovuni.

Atgongumerki í forsølu 150,- kr.

Atgongumerki við dyrnar 175,- kr.

Høllin á Hálsi